

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2017 - 6776

Doknr.
531201

Dato
09-01-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 18. december 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 133 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jakob Sølvhøj (EL).

Spørgsmål nr. 313:

"Vil ministeren kommentere artiklen "Mor til handicappet dreng får afslag på at gå hjemme: Jeg frygter, han dør, mens jeg arbejder", bragt på dr.dk 15. december 2017, og mener ministeren, at der på baggrund af Sønderborg kommunes og Ankestyrelsens afgørelser i den omtalte sag er behov for at ændre lovgivningen med henblik på en præcisering af bestemmelserne om hjemmetræning?"

Svar:

Den historie, som fortælles i artiklen, berører mig bestemt, og jeg kan sagtens sætte mig ind i de bekymringer og den frustration, som forældrene oplever. Jeg kan dog som bekendt ikke gå ind i den konkrete sag, eller tage stilling til, om den afgørelse, kommunen har truffet er korrekt. Men jeg noterer mig, at forældrene har benyttet deres mulighed for at klage over afgørelsen, så den konkrete sag nu igen ligger hos Ankestyrelsen, som skal tage stilling til om forældrene har fået den hjælp og støtte, de har behov for og krav på.

Som det også fremgår af et brev, jeg tidligere har sendt til forældrene, skal kommunens afgørelser selvfølgelig altid være i fuld overensstemmelse med reglerne, og afspejle det enkelte barns og den enkelte families behov – også i sager om børn med handicap, som kan have brug for omfattende hjælp og støtte.

Derfor er det også vigtigt, at rammerne er så klare som muligt, også i forhold til den konkrete problemstilling, som fremhæves i artiklen. Men det er de efter min vurdering også, idet vi jo netop med revisionen af hjemmetræningsreglerne gjorde blandt andet rammene for brug af højt specialiserede sundhedsfaglige træningselementer i forbindelse med hjemmetræning meget mere klare.

Det har vi gjort ved at skrive ind i loven, at specialiserede, sundhedsfaglige træningselementer - som fx genindånding i reflekspose - ikke kan godkendes eller finansieres af kommunen som del af hjemmetræningen. Kommunen vil derfor ikke kunne godkende ordningen, så længe sådanne elementer indgår i den samlede beskrivelse af den hjemmetræning, som forældrene ønsker at gennemføre.

Men vi har samtidig sikret, at det fremgår meget klart af den vejledning, som blev sendt ud i forlængelse af lovrevisionen, at forældre har ret til på ny at få godkendelse af hjemmetræning fra det tidspunkt, hvor familien ikke længere anvender ovennævnte

elementer som led i hjemmetræningen, hvis betingelserne for godkendelse i øvrigt er opfyldt. Denne forståelse af reglerne er i overensstemmelse med Ankestyrelsens principafgørelse 70-14, som jeg vedlægger til udvalgets orientering.

Loven slår således alene fast, at kommunerne ikke må godkende brug af højt specialiserede sundhedsfaglige træningselementer, som fx genindånding i reflekspose, i forbindelse med en hjemmetræningsordning, eller betale for det med kommunale midler. Men helt generelt er det sådan, at kommunerne ikke må lukke en hjemmetræningsordning med henvisning til noget, som forældrene laver med barnet ved siden af hjemmetræningen, hvis træningen ellers stadig lever op til kravene i loven.

I den vejledning, som blev sendt ud i forlængelse af lovrevisionen, har vi desuden gjort det helt klart, at kommunens afgørelse om hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste altid skal ske på baggrund af en helhedsvurdering af barnets og familiens samlede behov. Det betyder blandt andet, at kommunen i sager, hvor forældrene er godkendt til at hjemmetræne deres børn, altid skal vurdere, om der kan ydes tabt arbejdsfortjeneste ud over de timer, der hjemmetrænes. Det kan fx være, fordi barnet har et stort behov for pleje og overvågning, sover meget uroligt eller sparsomt, eller fordi det er nødvendigt af hensyn til barnets eventuelle søskende.

Samlet set er det således min vurdering, at vi med lovrevisionen og ændringerne i vejledningen på området har skabt klare rammer for, hvordan kommunerne skal behandle sager om hjemmetræning. Jeg mener derfor ikke, at de problemstillinger, der rejses i forbindelse med den konkrete sag, giver anledning til yderligere præciseringer af bestemmelserne om hjemmetræning.

For at sikre, at kommunen i den konkrete sag er bekendt med retningslinjerne i vejledningen, herunder rammene for brug af højt specialiserede sundhedsfaglige træningselementer i forbindelse med hjemmetræning, har jeg bedt ministeriet om at sende en kopi af dette svar til Sønderborg Kommune.

Med venlig hilsen
Mai Mercado

Bilag:

Bilag 1: Kopi af Ankestyrelsens principafgørelse 70-14